

<p></p> <p>Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na posljednjeg Allahovog poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!</p> <p>Allah, dž.š., je u Kur'anu rekao: "I Allahu se klanjte i nikoga Njemu ravnim ne smatrajte! a roditeljima dobročinstvo činite, i rođacima, i siročadi, i siromasima, i komšijama bližnjim, i komšijama daljnjim, i drugovima, i putnicima-namjernicima, i onima koji su u vašem posjedu. Allah, zaista, ne voli one koji se ohole i hvaliču." (En-Nisa', 36) Posljednji Božiji poslanik, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Musliman je muslimanu brat, ne čini mu nasilje, ne izdaje ga. Ko pomogne svome bratu muslimanu - Allah će njemu pomoći, ko otkloni nevolju od brata muslimana - Allah će otkloniti njegovu nevolju na Sudnjem dana, ko pokrije sramotu brata muslimana - Allah će pokriti njegovu sramotu na ovom i onom svijetu. Allah će pomagati svome robu sve dok on pomaže svome bratu muslimanu". (Buharija i Muslim)</p> <p>Počtovani džema'ate! Više puta smo do sada govorili da islam znači uspostavljanje ispravnog odnosa prema Uzvišenom Bogu, ispravnog odnosa prema drugima i ispravnog odnosa prema samome sebi. Sva tri ova odnosa su važna za vjernika. Ako čovjek nema ispravan odnos prema Bogu, onda neće imati ni prema drugima i samome sebi. I obrnuto. Danas, ponovo, govorim o našim međuljudskim odnosima. Biti dobar musliman podrazumijeva da čovjek u svom svakodnevnom životu ima lijep odnos prema onima s kojima živi. Nije čovjek dobar musliman onda kada svojim postupcima ili riječima stavlja u nevolju druge ljude. Nije dobar musliman ni onda kada se raduje tuđoj nevolji, pa makar je on sam nije izazvao.</p> <p>Neće biti dobar musliman ni onda kada je spram tuđe nevolje ravnodušan. Božiji poslanik, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao da su muslimani međusobno kao jedno tijelo i kada se razboli samo jedan organ i svi ostali organi trpe (Buharija i Muslim) i kako god nije normalno da se čovjek namjerno samopovređuje, tako nije prihvatljivo da musliman povređuje drugog muslimana. Kako god se čovjek ne može radovati vlastitoj bolesti, tako se ne smije radovati tuđoj nevolji i boli. Kako god čovjek ne može biti ravnodušan spram bolesti jednog svog organa, tako musliman ne može biti nezainteresovan za nevolju drugog muslimana. Prvi muslimani su dobro razumjeli ovu poruku Božijeg poslanika, sallallahu alejhi ve sellem Bratski odnos ensarija - domicilnih stanovnika Medine, prema muhadžirima - doseljenicima iz Mekke, onda kada muhadžiri nisu imali ništa, samo je jedan primjer kako su prvi muslimani prihvatili naloge islama.</p> <p>Današnje vrijeme je, međutim, karakteristično po tome da mnoge, nazovi, muslimane tuđi problemi i nevolje, uglavnom ne interesuju. Koliko je oko nas ljudi sa nevoljama, bolestima, siromaštvom, raznim potrebama a mi ih uglavnom ne vidimo i prolazimo pored njih kao da nas se ne tiče. Često možemo pomoći - a nečemo. Vodimo svoju brigu. Kao da nismo društvena bića koja su upućena na druge ljude. Kao da čemo sami, kada dočemo u neku sličnu situaciju, moći izaći na kraj sa svim problemima. Nema tog čovjeka koji nekada ne zatraži pomoć i uslugu drugog.</p> <p>Vjerovatno je svako od nas iskusio da nam je tuđa jedna riječ, tamo gdje je bila potrebna, puno koristila. Da nije bilo te riječi, postupka ili pomoći, vjerovatno bi tebe prošli. Više bi se namužili i truda uložili. Ispravna je ona izreka u kojoj se kaže: "pomozi mi da ustanem, da se pridignem, pasti mogu i bez tebe." Često i mi svojom riječju ili

postupkom, koji nas uglavnom ništa ne koštaju, možemo puno pomo?i drugima da se pridignu, da uspiju. Čak i onda kada pomaganjem drugima nešto žrtvujemo, bilo da je to novac, vrijeme, fizi?ki trud ili nešto drugo, opet imamo razloga da pomognemo. Ono što se, prema narodnoj poslovice, baci nizvodu - na?i će se uzvodu. Možda će nama sutra biti potrebna pomo? onoga kome mi danas pomažemo. Čak iako nam nikada ne zatreba pomo? na dunjaluku, ima emo koristi od pomaganja drugima na ahiretu. Pravi vjernici tako razmišljaju. Poznati pobo njak i učenjak Hasan El-Basri je, u tom kontekstu, rekao: "Volim pomo?i svom bratu (po vjeri) kad mu je moja pomo? potrebna nego četrdeset dana ibadetiti u džamiji."</p> <p> udno je današnje vrijeme, odnosno čudni su današnji muslimani. Čak i neki koji praktikuju islam, a da ne govorim o onima koji nemaju nikakve veze s vjerom i koji imaju materijalisti?ki pogled na svijet, spremni su pomo?i drugima samo ako će zauzvat nešto dobiti ili ukoliko će imati kakvu ovodunjalu?ku korist. Prve rije?i mnogih su: gdje sam ja tu, ili ima li mene tu, pa ako vide kakvu vidljivu računicu - pomažu, ako je ne vide, odustaju. Nije rijetkost vidjeti licemjerno ponašanje ili licemjerno nu?enje pomo?i, naprimjer, radnika svome nadređenom. Ne bi mu sigurno pomogao da se ne nada njegovim simpatijama ili konkretnim pogodnostima.  udni su oni ljudi koji vjeruju da ih dobra djela mogu spasiti na Sudnjem danu, a sve ho?e da naplate na dunjaluku.</p> <p>Naravno, nije vjera kriva što su oni takvi, nego njihovo neiskreno ili nepotpuno prihvatanje vjere. Ne smijemo se otu?iti od vjere samo zato što me?u nama i onih neiskrenih. Iskreno prihvatanje vjere nam, ustvari, pomaže da budemo osjetljiviji spram problema i potreba drugih. Po tovani džema'ate! Hvala Bogu, još uvijek ima ljudi koji nas fasciniraju i zadivljuju svojim nesebi?nim i bezinteresnim pomaganjem drugih. Još uvijek ima onih koji ispravno razumijevaju vjeru. Trudimo se da i mi budemo jedni od njih i trudimo se da svojim ponašanjem zaslužimo i dunjaluk i ahiret. Molim Boga da nam na tom putu pomaže. AMIN.</p> <p>mizbihac.com</p> <p></p>